

16. pešia púť KOČ zo Starej Ľubovne do Levoče

Moja prvá s Kruciatou a vďaka Bohu aj s manželom.

1. deň

Po rokoch túžby sa to podarilo zrealizovať. Začínali sme svätou omšou o 9 tej ráno, v Starej Ľubovni, v kostole sv. Mikuláša, ktorú celebroid pater Roman. On nás prvý deň aj viedol, šlo nás 14 peších pútnikov a dve sprievodné autá. Za chrbtom Ľubovniansky hrad, pred nami Tatry a krásny slnečný deň.

Modlíme sa ruženec, spievame mariánske pesničky, kľakáme pri každom kríži, kaplnke a kostolíku d'akujeme za zázrak vykúpenia.

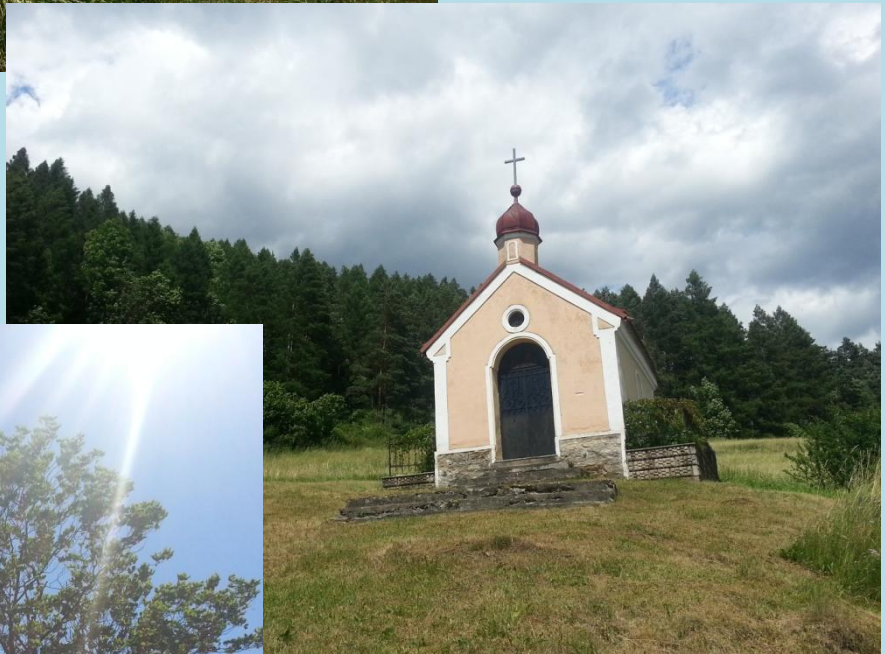
Kráčame okolo Nestvillu , expozícií liehovarníctva, sprevádza nás vôňa vína, prosperujú na alkohole a my sa pred krížom pri fabrike ,modlíme za abstinenciu.

Vchádzame do Hniezdneho, demonštrujeme myšlienku oslobodenia, niektorí ľudia sa pripájajú k ružencu, nechávajú pozdravovať Levočskú Pannu Máriu, iní nás ignorujú. Tu máme prvú prestávku.

Prírodou, cez koľaje, cez Forbasy. Boh nám stvoril toľko krásy.

V Nižných Ružbachoch ideme okolo pamätnej tabule kňaza Eduarda Korponaya, ktorý tu v r. 1844 založil Braterstvo kresťanskej striedlivosti. Stále sme s našimi a v téme.

Je veľmi horúco, osviežuje nás vetrík ,ale už nás to začína umárať. Konečne nás víta nás chládkod piaristického kláštora v Podolínci, kde sídli redemptoristi. Za spevu vstupujeme medzi chladné múry, obdivujeme 44 metrové veže kostola sv. Stanislava. Srdečné prijatie rektorom kláštora, pátrom Robertom . Káva, čaj, koláče, požehnanie.

Prichádzajú nás pozdraviť ďalší členovia Kruciaty a 15 ročný spolupútnik nás pozýva do kostola na svoj organový koncert. Pri Matke Ustavičnej pomoci sme dokonale osviežení na tele i na duchu .

Ideme opäť von popod Tatry, čerpáme živú vodu z modlitieb pod krížmi.

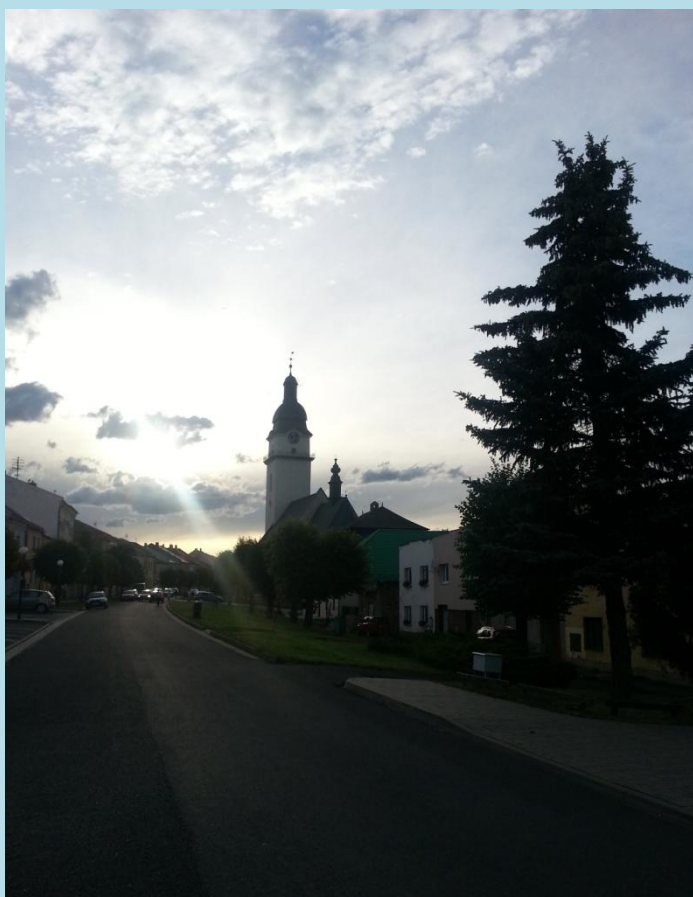

Máme za sebou 30 slnečných kilometrov a sme naozaj radi, keď vchádzame do Spišskej Belej, kde nás čaká nočný oddych v izbách na fare, kde je aj množstvo ďalších pútnikov .

2. deň

Po výdatnom odpočinku a rannej omši v kostole sv. Antona pustovníka o 5 00, raňajkách a nových stretnutiach, poprichádzali ďalší naši ľudia, začíname ďalších 30 km. Dnes pod vedením Janka z Lendaku a rehoľnej sestričky. Ten teda dáva riadne svižné tempo. Pán Boh je veľmi dobrý po včerajšom úpeku nám milosť už prší ,už prší, aj formou chladivého dopoludňajšieho dažďa.

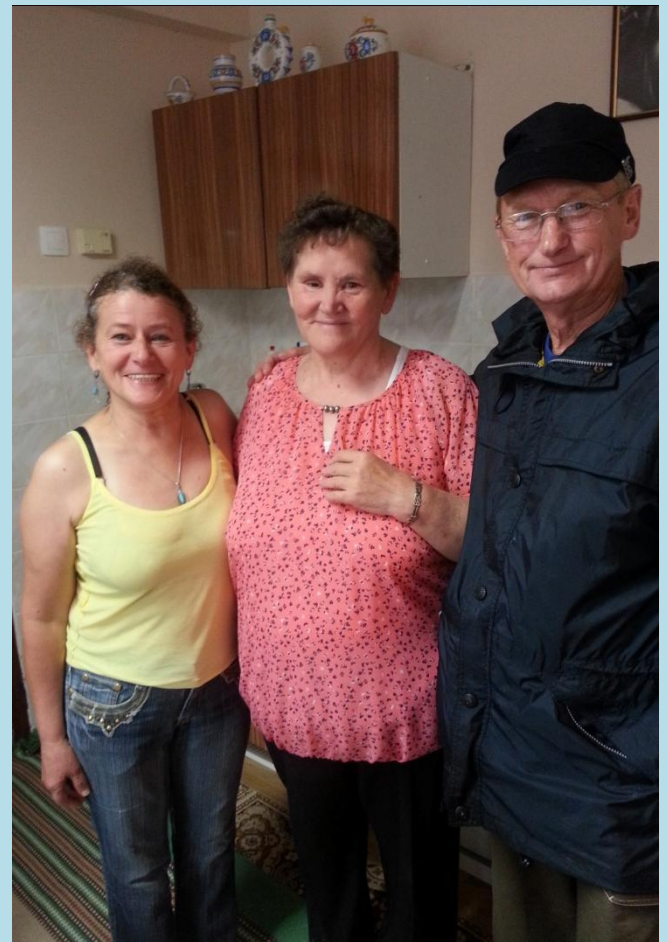
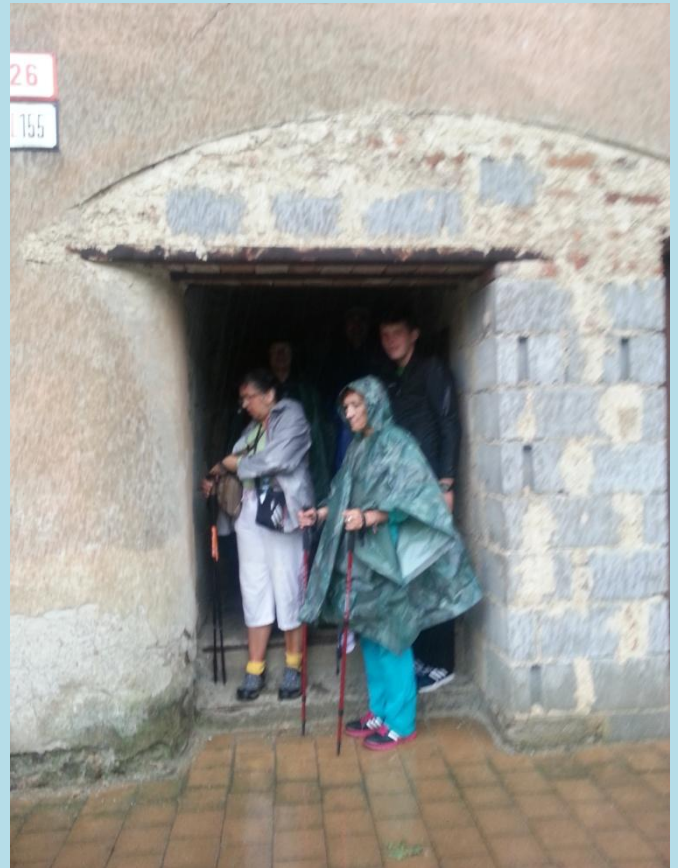

Tatry sa zahalili do oblakov.

Ideme cez Kežmarok, krátku prestávku s požehnaním máme v kostole sv. Kríža. Dážď začína silnieť, ale keďže Pán sa stará, keď sa už leje ako z krhly, sme práve, ako každoročne, u pani kostolníčky v Ľubici. Milé prijatie, teplé párky, čaj, káva, náhradné svetre, oddychujeme v jej obývačke pod sochou Panny Márie.

Je to super, dážď sa upokojuje, dávame igelity do topánok a ideme. Dnes nás peši putuje už 18. Niektorí idú zo zdravotných dôvodov do sprievodných áut, dnes sú už tri, veľká vďaka za nich.

Neúnavný Janko za spevu a ružencových modlitieb si to s nami šinie do bývalého vojenského pásma Levočských vrchov - Javorina. Je to krása, z dažďa a hmly sa vynárajú široké lúky, dnes to nie je popri autách, sme v dokonalej Božej prírode. Sme odmenení za vytrvalosť a Dobrý Boh dáva opäť vyjsť slniečku spoza mrakov.

Prestávka pri symbolickom kostolíku na mieste starej vyše 700 ročnej dedinky Ruskinovce, vysídlenej v r. 1952. Tu nás čakajú dokonca domáce koláče, od starších manželov, ktorí tiež chodievali na túto púť a prišli nás pozdraviť aj takto zázračne.

Ďalej sa už putuje parádne , opäť sa nám odhaľujú Tatry a na vrchole pri sv. Hubertovi sa oddeľujeme do panenského lesa. Naše nohy potrebujú mäkkší, neasfaltový podklad.

Ten biely bodík v diaľke , na ktorý ukazuje manžel je Levočská hora. Už len raz dolu, k jazeru, tam sa osviežujeme a stretávame s našimi a raz prudko hore a sme tam.

Na Levočskej Hore, pri našej mamičke, Panenke Márii.

Vítajú nás ľudia z útulku sv. Františka v Levoči, s vynikajúcim gulášom a čajom a úsmevmi a stánkom Kruciaty, aj vojenským stanom, v ktorom môžeme spať. Stretnutia sú srdečné, program na hore pestrý a pekný: možnosť spovedí, sväté omše, koncerty, prednášky, modlitby, krížová cesta.

A dúha.

Pripomína nám Boží sľub, že už nikdy nebudú ľudia zničení aj nádej, že Nepoškvrnené srdce Panny Márie zvíťazí.

Vo svete,
v našich rodinách
a v našich životoch.

Začína noc, ktorá ani nechceme aby skončila,
piesne, rozhovory, harmónia,
atmosféra ako v raji.

3. deň

Sme súčasťou tisícov pútnikov a modlitieb nad starobyľou Levočou.

My sme sa vrátili domov do Prešova večer okolo 18 00 uchodení, opálení, povzbudení naplnení a šťastní.

Všetkým zo srdca ďakujeme za úžasný spoločný čas

Zuzana a Juraj

